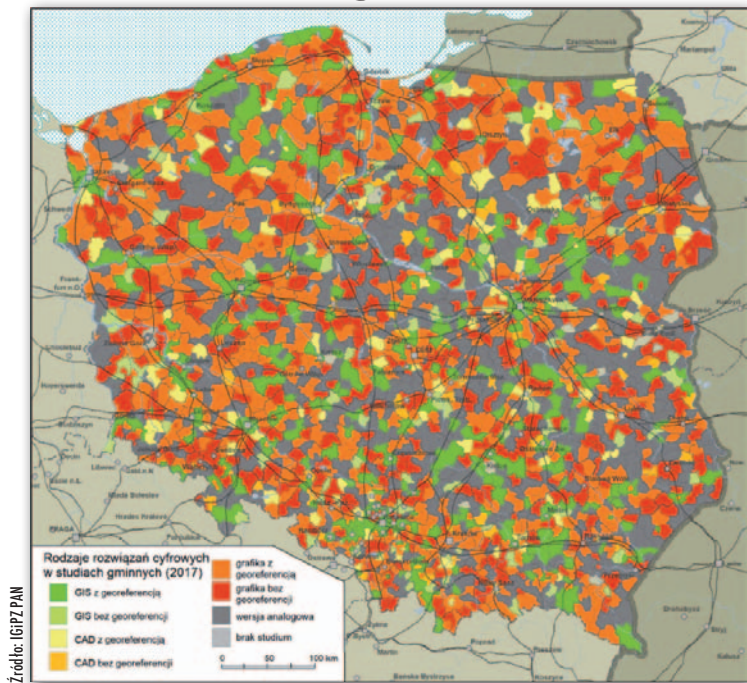

Dane planistyczne wciąż analogowe

Postępy w cyfryzacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego są wciąż niewielkie – wynika z raportu „Analiza stanu i uwarunkowań prac planistycznych w gminach w 2017 roku” przygotowanego przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN. W końcu 2017 roku 16,8 tys. planów było w „georeferencyjnej” wersji GIS (czyli 1/3 wszystkich), ale przez 12 miesięcy przybyło ich tylko 950. Problemem są najstarsze plany, w większości w postaci analogowej. Nawet gdyby poluzować kryteria (tj. uwzględnić dokumenty typu „GIS z georeferencją i bez” oraz „CAD z georeferencją”), to wskaźnik cyfryzacji i tak osiągnąłby zaledwie 41%. Sytuacja nie wygląda lepiej w przypadku gminnych stu-

diów uwarunkowań. Na koniec 2017 r. tylko 15,1% ich rysunków było w postaci „GIS z georeferencją” (pełnowartościowy system informacji przestrzennej). W ciągu roku wskaźnik ten wzrósł zaledwie o 2,4 punktu procentowego.

Nawet gdyby przyjąć, że wszystkie rozwiązania GIS (z georeferencją i bez) oraz CAD i graficzne (z georeferencją) można w jakiś sposób zakwalifikować jako spełniające warunki dyrektywy INSPIRE, to i tak otrzymany wskaźnik cyfryzacji nie przekroczy 50%. „Tempo cyfryzacji jest wciąż zbyt wolne, zarówno z punktu widzenia wdrażania dyrektywy INSPIRE, jak i wymogów cywilizacyjnych” – podsumowują autorzy raportu.

JK Charakterystyka studiów uwarunkowań pod względem sposobów cyfryzacji głównego rysunku studium w 2017 r.

Jak skuteczniej edukować o IIP

Podczas pierwszego tegorocznego posiedzenia Rady IIP (28 stycznia) debatowano m.in. o tym, jak skutecznie upowszechnić w kraju wiedzę o danych przestrzennych. W ocenie GGK Waldemara Izdebskiego dotychczasowe podejście w tym zakresie nie zdało egzaminu, bo koncentrowało się na „wiedzy z wyższej półki”. Tymczasem trzeba używać znacznie prostszego języka. Postulat ten ma realizować m.in. podręcznik użytkownika Geoportalu przygotowywany przez GUGiK. Geodeta województwa mazowieckiego Krzysztof Mączewski zasugerował, by Rada podjęła starania w kierunku wpisania podstaw wykorzystania danych przestrzennych do szkolnych programów nauczania – są to bowiem fundamentalne umiejętności z punktu widzenia obywatela. Z postulatami tym zgodził się Waldemar Izdebski, który chciałby zaprosić do Rady przedstawiciela Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Przewodnicząca Stowarzyszenia Kartografów Polskich Joanna Bac-Bronowicz zasugerowała natomiast przygotowanie stosownych szkoleń dla nauczycieli, a Adam Iwaniak z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu zachęcał do pokazywania zalet płynących z uwalniania

danych przestrzennych. W tym celu można np. organizować hackatony. – Choć to wydarzenia niszowe, mają spory zasięg oddziaływania – przekonywał. Dariusz Gotlib (Politechnika Warszawska) zwrócił zaś uwagę, by przy organizacji takich wydarzeń kłaść nacisk na ich interdyscyplinarność, tak aby grono uczestników nie ograniczało się jedynie do branży geodezyjnej.

JK

ZE ŚWIATA

3D Tiles standardem OGC

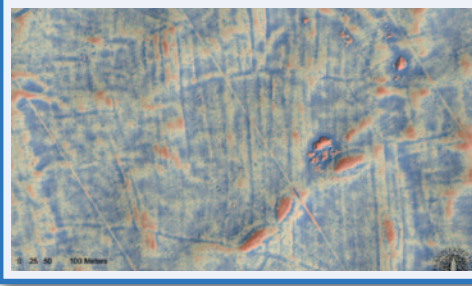
Grono otwartych standardów Open Geospatial Consortium (OGC) poszerzyło się o 3D Tiles. Rozwiązanie to zaprojektowano z myślą o strumieniowej transmisji heterogenicznych geoprzestrzennych danych 3D na potrzeby wizualizacji. Standard wspiera takie typy danych, jak: chmury punktów, modele 3D budynków (w tym ich wnętrza), modele BIM/CAD, zobrazowania czy modele roślinności. Jak zaznacza OGC, już teraz 3D Tiles są wdrażane w ponad tuzinie aplikacji. Podobnie jak inne standardy OGC pobieranie specyfikacji oraz implementacja 3D Tiles jest bezpłatne.

Źródło: OGC

LiDAR pomógł odkryć „drugi Biskupin”

Lotniczy skanowanie laserowe przyczynił się do odkrywania pojedynczych zabytkowych obiektów. Tym razem dzięki tym danym archeologom udało się natrafić w Borach Tucholskich na zajmujący około 170 ha kompletnie zachowany układ przestrzenny starożytnej osady sprzed blisko 2 tys. lat. Prasa mówi o odkryciu na miarę Biskupina. Jak wyjaśnia jego współautor Mateusz Sosnowski z Instytutu Archeologii UMK, archeolodzy zazwyczaj odkrywają zaledwie pojedyncze elementy osad bądź innych konstrukcji pozostałych po aktywności dawnych ludzi. „Tu mamy całkiem inną sytuację. Nie chodzi o jeden dom czy fragment osady. Mamy tu całe osiedle wraz z jej gospodarczym otoczeniem w postaci pól czy pastwisk, gdzie wszystkie elementy pochodzą z jednego okresu. To unikat!” – podkreśla Sosnowski. Na danych ze skaningu udało się zidentyfikować dokładny układ pól, łąk, drogi, a nawet pojedyncze niwy.

Źródło: PAP - Nauka w Polsce

Opracowanie: J. Czerniec